

AKIRAČIAI

Mieli parapijiečiai,
prieš daugelį metų „The Beatles“ išleido dainą „All you need is love“ („Viskas, ko tau reikia, yra meilė“); prieš trisdešimt metų A. Mamontovas su grupe „Foje“ dainavo „niekada man meilės nebus per daug“; ir prieš dešimt metų JAV pop žvaigždė Ketī Peri vienoje dainoje žadėjo „Aš mylėsiu tave besąlygiškai“. Meilė visiems yra svarbi. Kodėl taip yra?

Mes visi trokštame meilės, nes esame sukurti pagal Dievo paveikslą – esame panašūs į savo Kūrėją (Pr 1,27). O Dievas yra meilė (1 Jn 4,16). Biblijoje kalbama apie Dievą Tėvą, Dievą Sūnų ir Dievą Dvasią – tris

skirtingus asmenis, kuriuos vienija meilė vienas kitam. Jie nuo amžių amžinųjų myli vienas kitą. Todėl meilė yra amžina Dievo savybė, dėl to ji ir žmonėms yra gyvybiškai reikalinga.

Vienas Dievas trijuose asmenyse – tai vadinama Trejybės doktrina (nuo žodžio „trys“). Vienintelis Dievas, apie kurį galima pasakyti „Dievas yra meilė“, yra Trejybės Dievas. Nors Tėvas, Sūnus ir Dvasia yra trys skirtingi dieviški asmenys, jie yra lygūs savo dieviškumu. Todėl jie yra tikrai laisvi mylėti vienas kitą.

Šiai tiesai ginti lygiai prieš 1700 metų pora tūkstančių

visos Bažnyčios atstovų, tarp jų keli šimtai vyskupų, susirinko Nikėjos mieste, netoli imperijos sostinės Konstantinopolio (šiandieninis Stambulas). 325 m. vasarą buvo priimtas Nikė-

Klebono žodis

jos išpažinimas ir patvirtintas Jėzaus Kristaus tikrasis dieviškumas: Jis nėra Tėvo kūrinys, o amžinas kaip Tėvas. Tikime į Jėzų Kristų, „Dievą iš Dievo, šviesą iš šviesos, tikrą Dievą iš tikro Dievo; gimusį, bet nesukurtą, esantį vienos prigimties su Tėvu“.

Mūsų bažnyčios sinodas vyksta per Trejybės šventę. Tai proga padėkoti Dievui už IV amžiaus Bažnyčios tėvų ryžtą ir išmintį bei už visus, kurie (kaip A. Volanas) XVI amžiuje gynė Trejybės mokymą. Juk be Trejybės Dievo – jokio mylinčio Dievo ir jokios meilės Evangelijos!

Meilės troškimas išsipildo tik susisaisčius su meilės šaltiniu, su pačiu Dievu, kuris yra meilė. Nes vien Jis geba mylėti tikrai ir besąlygiškai. Be Dievo ir pati meilė virstų stabu, kuris mūsų troškimo niekada nepatenkins. Todėl „The Beatles“ klydo. Viskas, ko mums reikia, nėra meilė, o pats Dievas. Jeigu

atsiversime mylinčiam Dievui, tikriau pamilsime ir vieni kitus. Tuomet galėsime mylėti ir tuos, kurie mūsų nemyli – nes jau būsime patyrę meilę, kuri niekada neišnyks. Tad viskas, ko mums reikia, yra dieviška meilė.

Šįmet apmąstykime Nikėjos išpažinimo tiesas ir Trejybės mokymą. Nes tada mums bus lengviau parapijoje įgyvendinti apaštalo Pauliaus nurodymą iš Laiško efeziečiams: „Su visu nuolankumu bei meilumu, su didžia kantrybe palaikykite tarpusavio meilę“ (4,2).

Kristuje,
Kun. Holger Lahayne

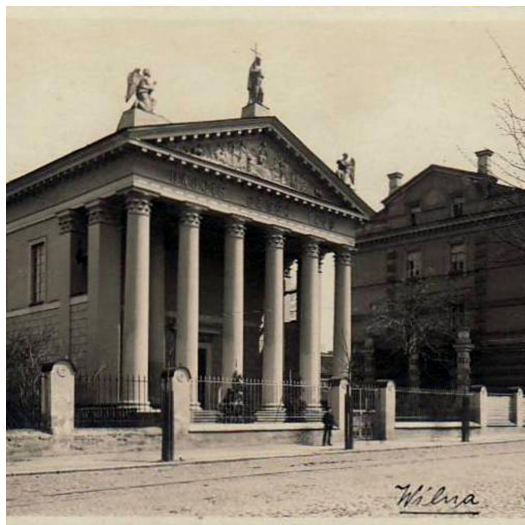
Sveikiname

Vasaros jubilatai ir sukaktuvininkai:

Amelie Lahayne	jubiliejus	06 13
Benjamin Lahayne	sukaktis	07 05
Virginija Ustinavičienė	jubiliejus	07 15
Valdas Striužas	jubiliejus	07 23
Aleksandras Viederis	jubiliejus	08 19

Parapijos komisija šiuo metu dirba tikslindama parapijos narių sąrašą, tad atsiprašome, jei kas nors liko nepaminėtas.

Parapijos istorija

Bažnyčios pastatų istorija

Pylimo g. 18 esanti Vilniaus evangelikų reformatų bažnyčia – devintoji, pastatyta šeštoje Vilniaus senamiesčio vietoje. Prieš šimtą devyniasdešimt metų – 1835 m. liepos 21 d. – šioje bažnyčioje buvo laikomos pirmosios pamaldos.

Pirmos evangelikų pamaldos pagal šveicarišką, Jono Kalvino atnaujintą liturgiją įvyko **1553 m. gruodžio 2 d.** Mikalojaus Radvilos Juodojo dvare Vilniaus priemiestyje Lukiškėse (dabartinėje Vingio parko Botanikos sodo teritorijoje). Kunigaikštis buvo pakvietęs iš Lenkijos kunigą Simoną Zacijų (1507–1591) į savo dvarą Brastos mieste, kuris ten nuo 1553 laikė evangeliškas pamaldas. 1555 Zacijus buvo patvirtintas Lietuvos evangelikų bažnyčios distrikto va-

dovu – superintendentu. Jis nuo pat savo veiklos pradžios reiškėsi kaip aktyvus kovotojas su kylančiomis ankstyvosiomis antitritonizmo (Trejybę neigiančiomis) tendencijomis. Todėl ilgainiui tarp Zacijaus ir Radvilos Juodojo kilo konfliktas ir Juodasis jį atleido iš pareigų.

1562 m. maldos namai reformatams buvo įkurti Radvilų rūmuose dabartinių Šv. Jonų ir Pilies gatvių sankryžoje. Šios bažnyčios rūsyje palaidotas Mikalojus Radvila Juodasis

ir jo žmona Elžbieta Šidlovecká-Radvilienė. Jų vaikams sugrįžus į katalikybę, Mikalojus Radvila Rudasis juos perlaidojo Dubingiuose, o bažnyčią **1574 m.** iš rūmų perkėlė į Stanislovo Goštauto sklypą (dabar Pilies gatvė). Čia reformatai pamaldas laikė septynerius metus, kol ga-

vo karaliaus Stepono Batoro privilegiją ir **1581 m.** prie Hornostajų rūmų (dabar A. Volano gatvė) pastatė mūrinę Vilniaus ev. reformatų bažnyčią.

Deja, po dešimties metų, **1591-aisiais**, bažnyčia buvo sudeginta. Netrukus jos vietoje iškilo nauji maldos namai. **1611 m.** vėl kilo didžiulis gaisras: sudegė ne tik bažnyčia, mokykla, kunigų namai, bet ir biblioteka su vertingomis, retomis knygomis bei beveik visi bažnyčios archyvai. Toje pačioje vietoje bažnyčia buvo atstatyta dar kartą.

Po išprovokuito incidento ir po to sekusio susidorojimo, **1639 m. birželio 21 d.**, teismas priėmė reformatams patiems nusigriauti bažnytinių kompleksą ir išsikelti už miesto sienų į Pylimo gatvėje esančias reformatų kapines. Tačiau ir čia įsikūrus nebuvo lemta ramiai melstis – **1682 m. balandžio 2 d.** Vilniaus reformatų bažnyčia sugriauta dar kartą. Toje pat vietoje atstatyti mediniai maldos

namai išstovėjo apie 150 metų.

1821 m. Vilniaus Sinode lenkų kariuomenės majoras Pavelas Strijenskis pasiūlė statyti naują bažnyčią. Jam, gavus caro Aleksandro I-ojo leidimą, buvo pavesta statybai pinigų rinkti visoje Rusijos imperijoje. Bažnyčios projektą paruošti ir jį įgyvendinti pakviestas Vilniaus universiteto architektūros profesorius Karolis Podčasinskis.

1830 m. balandžio 21 d. padėtas kertinis bažnyčios akmuo, po juo – cinko dėžutė su fondatorių pavardėmis. 1831 m. sukilimas pristabdė darbus, kurie užtruko daugiau kaip penkerius metus.

Šios Vilniaus ev. reformatų bažnyčios durys tikintiesiems atsivėrė **1835 m. liepos 21 d.**, kuomet kunigui Steponui Li-

pinskiui atlaikius pamaldas senojoje medinėje bažnyčioje, stovėjusioje kitoje gatvės pusėje, dabartiniame Reformatų parke, visi giedodami susirinko prie šio, tuomet naujojo, pastato. Grojant vargonams pirmieji į Maldos namus įėjo Vilniaus distrikto superintendentas kunigas Rapolas Daunoras ir gen. superintendentas kunigas Aleksandras Aniševskis.

1837 m. skulptorius Kazimieras Jelskis, tapybos mokėsis ir pas Pranciškų Smuglevičių, ant bažnyčios stogo sukūrė tris skulptūras: centre tikėjimo dorybę vaizduojančią moterį su tradiciniais simboliais taure bei kryžiumi ir jai iš dešinės bei kairės – klūpančius angelus didžiuliais sparnais. Jelskis sukūrė ir horeljefą *Kristus sako Kalno pamokslą*. Virš portalo buvo len-

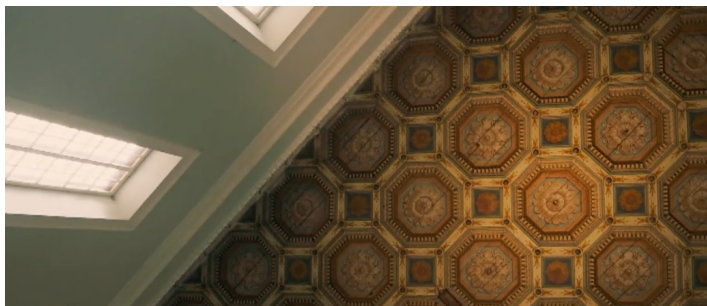
kiškas užrašas *Dajcie cześć Panu* (liet. – Duokit garbę Viešpačiui). Bažnyčios sienos yra kuklesnės, suskaidytos tolygiai išdėstytais stačiakampiais langais.

Rozetės ant didžiųjų bažnyčios durų – lipdybos meistro Frančesko Andriolli darbas. Jis taip pat papuošė aštuonių kolonų

ir šešių piliastrų kapitelius, sukūrė gipsatūras prie paradinių bažnyčios durų.

Vertingiausias bažnyčios interjero elementas – medinės kesoninės lubos. Aštuoniakampius dantytus kesonus puošia tapyti augaliniai ornamentai. Lubų darbus atliko stalius Vasiliauskas. Kesonus ir rozetes ištapė dailininkas Antanas Janavičius.

Per karus bažnyčia nenukenėjo, tačiau 1947 m. liepos 27 d. sovietų valdžia nusprendė ją uždaryti. **1953** metais Vilniaus reformatų parapija nustojo egzistavusi, 1957 metais iš bažnyčios buvo išvežti vargonai ir šviestuvai. 1958 metais jos

patalpas, mažai ką pakeitęs, miesto architektas Naujokaitis pritaikė kino teatrui.

Prasidėjus Atgimimui, **1989 m. birželio 14 d.** vėl buvo įregistruota Vilniaus ev. reformatų bendruomenė. **1990 m. sausio 14 d.** Vilniaus reformatai sugrįžo į bažnyčią, pamaldas laikė kunigas Julius Norvilas. **1992–1999** metais buvo restauruojamas pastato vidus.

2000 m. balandžio 30 d. Vilniaus reformatų bažnyčioje įvyko iškilmingos padėkos pamaldos, skirtos bažnyčios kartinio akmens padėjimo 170-osios metinėms paminėti. (D.G., H.L.)

Malda

Praeitą rudenį buvo užbaigtas mūsų bažnyčios stogo ir fasado remontas. O dabar palaikykime kauniečius.

2024–2027 metais bus vykdomas jų bažnyčios bokšto dalies atstatymo etapas. Dalį darbų finansuoja LR Kultūros Infrastruktūros centras, tačiau ir parapija šiame etape turi prisidėti virš 80,000 Eur.

Dėkokime Dievui už pradėtus darbus ir prašykime ištvermės parapijos vadovybei ilgame atstatymo maratone. Drauge su jais melskimės, kad Dievas įkvėptų rėmėjus, kurie prisiimtų atsakomybę pagal galimybes remti bažnyčios atstatymą.

Bažnyčios tambūre veikia knygynėlis su įvairia krikščioniška literatūra: Biblijomis, išpažinimais, knygomis vaikams ir jaunimui, žurnalais ir kt.

Parapijos banko sąskaita Kauno bažnyčios atstatymui remti: LT317300010002252905 (Swedbank)
Gavėjas: Kauno evangelikų reformatų parapija. Paskirtis: auka bažnyčios pastato atstatymui

Konfirmacija

Balandžio 17 dieną Vilniaus parapijiečių bendruomenę oficialiai papildė keturi nauji nariai – Saulius, Giga, Violeta ir Jonas. Konfirmacija – tai sąmoningas viešas tikėjimo patvirtinimas, pažadas likti Viešpatyje bei būti ištikimam Reformatų tikėjimo išpažinimui. Tai taip pat malda, prašant tą ištikimybę išlaikyti.

Šis svarbus žingsnis suteikia ir dvi puses teises: nuo šiol naujai konfirmuoti nariai kviečiami dalyvauti Viešpaties Vakariėnėje drauge su visa bendruomene, o taip pat įgyja visas teises bei pareigas parapijos gyvenime – ne tik pagal galimybes prisidėti prie parapijos veiklų, tarnysčių ir išlaikymo,

bet taip pat ir teisę balsuoti parapijos sesijose bei būti renkama į bažnyčios valdymo organus.

Nors dažniau konfirmuojasi jaunesnio amžiaus tikintieji (kaip ir birželio 29 dieną), džiaukimės, kad solidesni metai (kaip liudija nuotrauka) nėra jokia kliūtis konfirmacijai. Linkėdami Dievo palaimos, nuoširdžiai sveikiname naujuosius pilnateisius parapijos narius!

Tvarkomės

Gavome leidimą pjauti nudžiuvusį medį, augusį šalia bažnyčios. Galbūt kas nors iš parapijiečių ar artimųjų galėtų organizuoti medžio pjovimo darbus (medieną bus galima pasiimti)? Kitas, panašus reikalas: galbūt kam nors pasirodys naudingi nuo senų laikų bažnyčios balkone gulintys statybiniai metaliniai stelažai? Atiduotume už auką. Kitu atveju kelias į metalo supirktuvę.

Pamaldos

Birželis

06 01 11 val. Kun. R. Stankevičius

06 08 11 val. Kun. H. Lahayne
Sekminės,
Viešpaties Vakarienė

06 15 11 val. Sinodas Biržuose,
pamaldų nebus

06 22 11 val. Kun. T. Šernas

06 29 11 val. Kun. H. Lahayne
Konfirmacija,
Viešpaties Vakarienė

Liepa

07 06 11 val. Kun. H. Lahayne

07 13 11 val. Kun. R. Stankevičius
Viešpaties Vakarienė

Renginiai parapijos salėje

Biblijos studijos išeina vasaros atostogų ir grįžta nuo rugsėjo 3 d.
Studijas veda R. Lahayne (0 693 18844)

Ansamblio „Giesmė“ repeticijos nuo rugsėjo 9 d., vad. A. Nakienė
(0 612 16421)

Tarnautojų mokymai (išpažinimo studijos) Birželio **20** ir **27** d., 18 val.

Parapija

Raštinė:

Pylimo g. 20–13, 01118 Vilnius

Seniūnų tarybos pirmininkas:

Kurat. Giedrius Vaitiekūnas
(0 698 14357), ggiedrius@yahoo.com

Pirmininko pavaduotoja: seniūnė
Ingrida Basijokienė (0 682 89659)

Ganytojai:

Kun. Holger Lahayne, klebonas (0 686 60684), holger.lahayne@gmail.com

07 20 11 val. Kun. T. Šernas

07 27 11 val. Kun. T. Šernas

Rugpjūtis

08 03 11 val. Kun. T. Šernas
Viešpaties Vakarienė

08 10 11 val. Katech. D. Jaudegis

08 17 11 val. Kun. H. Lahayne

08 24 11 val. Kun. T. Šernas

08 31 11 val. Kun. H. Lahayne

08 26 – Kapinių šventė Antakalnio
kapinėse, 18 val., Kun. R. Stankevičius

Sekmadieninė mokyklėlė

Išeina vasaros atostogų birželio **8** d.,
grįžta rugsėjo 7 d. Vadovė R. Vai-
tiekūnienė (0 685 372027)

Kun. Tomas Šernas, antrasis dvasininkas
(0 655 43677)

Kun. Raimondas Stankevičius,
Generalinis superintendentas
(0 655 43678)

Parama

Aukas galite pervesti į parapijos
sąskaitą: LT 30 7300 0100 8045 9270
„Swedbank“ AB

Raginame paremti bažnyčią
periodiniais pavedimais.